

S. A N S E L M U S.

Prologie, c. 25.

Quid ergo, per multa vagaris, homuncio,
quærendo bona animæ tuæ & corpori
tuo : si delestat pulchritudo : fulgebunt Justi
sicut sol in regno Patris sui. Si velocitas aut
fortitudo, aut libertas corporis, cui nihil pos-
sit obsistere : erunt similes Angelis Dei : quia
semiratur corpus animale, & surget corpus
spirituale, potestate utiq; non naturâ. Si lon-
ga & salubris vita : ibi sana est æternitas, &
æterna sanitas : quia Justi in perpetuum vi-
ent, & salus Justorum à Domino. Si satie-
tas : satiabuntur cum apparuerit gloria Dei.
Si ebrietas : inebriabuntur ab ubertate do-
mûs Dei. Si melodia : ibi Angelorum chori
concinunt sine fine Deo. Si quælibet non im-
mundia, sed munda voluptas : torrente volu-
ptatis tuæ potabis eos Deus. Si Sapientia :
ipsa Dei sapientia ostendet eis seipsum. Si

H ami-

amicitia? diligent Deum plus quam seipso, & invicem tamquam seipso & Deus illos plusquam illi seipso: quia illi illum, & se, & invicem per illum; & ille se, & illos per se ipsum. Si concordia? omnibus illis erit una voluntas; quia nulla illis erit, nisi sola Dei voluntas. Si potestas? omnipotentes erunt voluntatis suæ, sicut Deus suæ: nam sicut poterit Deus quod volet, per seipsum: Ita poterunt quod volent per Deum. Si honor & dignitatem? Deus servos suos bonos & fideles super multa constituet: immo filij Dei & dij vocabuntur: & ubi erit Filius ejus, ibi erunt & illi, heredes quidem Dei, cohæredes autem Christi. Si vera securitas? ita certi erunt, numquam illud bonum sibi defuturum, sicut certi erunt, se suâ sponte id non amissuros, nec dilectorem Deum illud dilectoribus suis invitatis ablaturum; nec aliquid Deo potenterius, ipsos invitatos à Deo separaturum. Gaudium vero quale & quantum, ubi tantum bonum?

Utiq[ue] tantum gaudebunt, quantum amabunt, & tantum amabunt, quantum cognoscant. Quantum te cognolcent Domine tunc,